

Het sprookjesboek... en de heks .

Een jonge moeder hield er aan, haar zoontje en dochtertje een sprookje voor te lezen toen het bedtijd was. Bij het einde van het verhaal gingen ze naar dromenland. Dit was deze avond ook het geval. Deze nacht kwam daar plots verandering in. De letters uit het sprookjesboek wilden nu eens iets anders, dat kwam omdat een heks de letters betoverd had. Ze besloten een reisverhaal te schrijven. Toen het weer tijd was om te gaan slapen, opende moeder het sprookjesboek en wou een nieuw verhaaltje voorlezen, maar! ze vond niets anders dan een reisverhaal. Ze begreep het niet, misschien had vader het sprookjesboek per abuis verwisseld. "Nog een sprookje" vroegen de twee kinderen verlangend. Gelukkig kende moeder alle vertellingen uit het hoofd. Beneden gekomen zei ze tegen vader "Dit is een reisverhaal, maar waar is het sprookjesboek?" Maar vader wist het niet. "Dit is zeer vreemd" zei hij. "Misschien nodigen we de grootouders eens uit." Vlug aanvaardden ze de uitnodiging. De eerste grootmoeder kwam aan de beurt, ze sloeg het boek open en las goede recepten om taartjes en koekjes te bakken. "Waarom niet?" zei ze. "Omdat we liever naar een sprookje luisteren" zeiden de kleinkinderen. De volgende avond kwam de andere grootmoeder aan de beurt, "Niets anders dan breipatronen" mompelde ze. "Kindertjes, ik zal nu eens een grappige muts voor jullie breien" maar de kinderen vroegen "Een verhaaltje vertellen, dan kunnen we goed slapen." Alvorens de twee grootvaders aan het woord te laten, wisten ze nu met zekerheid dat het boek betoverd was. De ene vond mooie modellen om een poppenkast te maken. De andere wou graag zingen voor de kleintjes en vond een boek vol kinderwijsjes. Goed dat beide grootvaders zich nog herinnerden wat aan hun verteld was toen ze nog klein waren. Nu was de maat vol! Moeder legde het sprookjesboek op zolder in een koffer. Daar stonden ze nu: de letters uit het mooie sprookjesboek! Niemand keek er nog naar. De letters en de leestekens huilden tranen met tuiten. "Misschien komt het sprookjesboek terug bij de kinderen" zeiden de MOOPDETTERR wijs! Zo gebeurde het, dat twee nichtjes mochten komen spelen, heerlijk rondneuzen op zolder! ... Daar werd het sprookjesboek gevonden en de kleuters vonden het leuk, dat iemand anders dezelfde verhaaltjes kwam vertellen... Moeder kon haar oren niet geloven toen ze het hoorde... Toen zei ze heel verstandig tegen de vier kinderen: "EEN SPROOKJESBOEK MOET EEN SPROOKJESBOEK BLIJVEN! ZOALS IK JULLE MOEDER EN JULLE TANTE BEN" ... de lettertjes hadden hun lesje geleerd! ...